

[Inger Stilling Pedersen]

Jeg er enig med andre ordførere i, at de mennesker, det drejer sig om i dag, ikke kan vente et halvt eller et helt år. Der er flere aspekter i sagen, men jeg tror, at vi i udvalget kan se på, hvad vi kan gøre her og nu for de mennesker, der har et akut behov, men vi skal også lave langtidsplanlægning.

Jeg vil egentlig godt spørge socialministeren, om der virkelig i dag er mennesker, der er sat uden for lov og ret og er tvunget til bare at gå på gaderne, fordi ingen tager sig af dem. Hvis det er tilfældet, er der absolut behov for at sætte ind.

Kristeligt Folkeparti er meget åbent for en drøftelse af dette forslag og håber, at vi kan finde ud af, hvordan de langsigtede planer skal være.

Lad os også se lidt nærmere på, hvad det i grunden vil sige at være psykisk syg, så vi ikke stempler dem, der bare er anderledes end os, som psykisk syge. De skal have lov til at være der i al deres mangfoldighed.

(Kort bemærkning).

Tove Niemann (FP):

Hr. Duetoft efterlyser tal. Derfor vil jeg godt spørge hr. Duetoft om, hvor mange der har fået psykiske lidelser på grund af for stort pres på arbejdspladsen eller på grund af udstødelse af arbejdsmarkedet, som der står i bemærkningerne til forslaget.

Carsten Andersen (SF):

Til den sidste taler vil jeg sige, at hvis Fremskridtspartiet læste regeringens forebyggelsesprogram om psykiske lidelser, ville Fremskridtspartiet måske være lidt mere forberedt til at kunne deltage i denne debat, for der står faktisk helt præcist, hvilken stor indflydelse udstødelse af arbejdsmarkedet og stressituationer har på folk.

Det bringer mig umiddelbart over i en kommentar til fru Kirsten Lee, som igen stiller spørgsmålet: Hvad er forskellen mellem psykisk sygdom og psykiske lidelser? Det er karakteristisk for en gammel diskussion med psykiaterne, at man hele tiden kaster tvivl ind i den, men faktisk er det helt klart defineret i Sundhedsministeriets temaplanrunde, hvor man præciserer, at vi har ca. 450.000 mennesker i dette land, som har en psykisk lidelse - fru Kirsten Lee - og af de 450.000 har psykiaterne defineret egentlig psykisk sygdom hos 50.000.

Det er den definition, der er lagt til grund for dette forslag, og det fremgår faktisk ret præcist af Sundhedsministeriets temaplanrunde vedrørende distriktspsykiatri, hvordan man er kommet frem til den. Den er citeret i bemærkningerne til forslaget, og den var også sat frem på Folketingets bibliotek, hvor forslaget lå fremme for Folketingets medlemmer.

Den udvikling, der er inden for socialpolitikken og inden for dette område, har været genstand for finansministerens produktivitetsvurdering. Finansministeren har i bilag 2319 til Finansudvalget, side 6, om det psykiatriske område skrevet:

»Driftsudgifterne pr. udskrivning har efter en svag stigning fra 1980 til 1982 været klart fallende. Produktiviteten målt som udgiften pr. udskrivning kan godt vise et for optimistisk billede, hvis der er mange genindlæggelser i samme sygdomsforløb i det stigende indlæggelsesstal, men det kan dog ikke ændre, at der er sket en reel og mærkbar produktivitetsforbedring.«

Sådan siger finansministeren om produktivitetsforbedring. I samme periode udsender Sundhedsministeriet et notat vedrørende psykiatrien, distriktspsykiatrien og de sociale tabere. Her opgøres, at vi alene i Københavnsområdet har ca. 4.000 hjemløse, og at vi har over 250-300, som flakker om, og som må sove under trapper og broer og på gader og stræder. Det er det produktive resultat af hr. finansministerens produktivitetmåling.

Vi har denne meget splittede regering, hvor »økonomisterne« måler det ud i kolde kroner og øre, mens vi ikke har nogen, der måler det ud i livskvalitet, i menneskeskæbner, og i, hvordan livet egentlig er for dem, som finansministeren måler en produktivitetmåling på.

I denne forbindelse var der også et medlem af dette høje Ting, som udtalte, at vi ikke har større sociale problemer her i landet, end man har i en række andre storbyer. Det gav mig anledning til at fundere lidt over det, og jeg undersøgte faktisk, hvordan hjemløshedssituationen så ud i København i forhold til andre storbyer. Det er et pokkers problem at finde ud af, men fordi den amerikanske ambassade her har godt check på det, fik jeg oplyst, at Chicago har en hjemløshedsprocent på 0,3. København har en hjemløshedsprocent på 0,29, New York en på 0,44, så København kan sandelig godt deltage i selskabet af storbyer med temmelig store soci-